

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Dévényi György ügyvéd (címe) és ... (címe) gondnok által képviselt felperes neve (címe) felperesnek, a dr. Regős Ferenc jogtanácsos által képviselt alperes neve (címe) alperes ellen, kártérítés megfizetése iránt indított perében, - melybe az alperes pernyertessége érdekében a dr. Havasi Karolin ügyvéd (címe) által képviselt beavatkozó neve (címe) beavatkozott -, a Fővárosi Bíróság 2008. március 4. napján meghozott, 6.P.20.839/2007/25. számú ítélete ellen, a felperes részéről 28. és 30., az alperes részéről 26., míg az alperesi beavatkozó részéről 29. sorszám alatt előterjesztett fellebbezések folytán, meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezéssel meg nem támadott részét nem érinti, fellebbezett rendelkezését pedig részben megváltoztatja és a felperes részére 2006. december 7-től fizetendő közlekedési többletköltség járadék összegét havi 25.000 (huszonötezer) forintra leszállítja. Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kimondja, hogy a felek a fellebbezési eljárásban felmerült költségeiket maguk viselik.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes motorkerékpár utasaként 2001. június 16-án közlekedési balesetben súlyos maradandó egészségkárosodást eredményező sérüléseket szenvedett. A baleset úgy következett be, hogy a beavatkozó biztosítottja által vezetett személygépkocsi az alperes biztosítottja által vezetett, a megengedettnél lényegesen nagyobb sebességgel haladó motorkerékpár elé kanyarodott.

A Fővárosi Bíróság 6.P.29.558/2003/65. számú és a Fővárosi Ítéltábla azt részben megváltoztató 6.Pf.20.851/2006/11. számú ítéletével az alperest és az alperesi beavatkozót egyetemlegesen a felperes és szülei javára kártérítésre kötelezte.

A felperes 2006. december 7-én az alperes és az alperesi beavatkozó által fizetett kártérítésből 4.820.000 forint vételárért megvásárolta a ... forgalmi rendszámú ... típusú személygépkocsit. A felperes 2007. december 12-én Cleonposeat Bide Spa WC zuhanyt szerzett be, ami alkalmas arra, hogy a felperes tisztálkodását egy személy segítségével oldja meg. Az eszköz vételára 99.000 forint volt.

A felperes keresetében a gépkocsi és a bide beszerzésével kapcsolatos költségeire 4.899.000 forint és annak 2006. december 7-től járó kamatai megfizetésére kérte az alperest kötelezni. Kérte a 6.P.29.558/2003/65. számú ítélettel megállapított havi 10.000 forintos közlekedési többletköltség havi 113.000 forintra való felemelését is 2006. decemberétől.

Az alperes és az alperesi beavatkozó a per megszüntetését kérték. Arra hivatkoztak, hogy a felperes által érvényesített kártérítési igényekre az elsőfokú bíróság 6.P.29.558/2003/65. számú és a Fővárosi Ítéltábla 6.Pf.20.851/2006/11. számú ítéletének jogereje kiterjed, ezért a Pp. 157. § a) pontja alapján a per megszüntetésének van helye.

Arra az estre, ha a pergátló kifogásokat a bíróság nem tartaná megalapozottnak, a gépjármű beszerzési költségeiben álló kár tekintetében elévülésre hivatkoztak.

Az elsőfokú bíróság az alperest 3.474.000 forint, ebből 3.375.000 forintnak 2006. december 7-től, 99.000 forintnak 2007. december 12-től járó kamatainak megfizetésére kötelezte, a közlekedési többletköltség kiegyenlítésére szolgáló járadékot 2006. december hónapjától havi 40.000 forintra felemelte. Megállapította, hogy az ítélelhozatal hónapjával, 2008. márciusával bezárólag az alperesnek 450.000 forint járadéktartozása keletkezett, amelyet az alperes 15 nap alatt köteles a 2007. július 15-től járó kamatokkal együtt megfizetni. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

A döntését a következőkkel indokolta:

A felperes a korábbi perben gépkocsi beszerzés költségeivel kapcsolatos kártérítési igényt nem terjesztett elő, így ilyen igényről nem döntött, következésképpen a kérdéses igény érvényesíthetőségét az ítélt dolog, mint perakadály nem zárta ki. A járadék felemelését pedig az idő természeténél fogva a korábbi ítélet jogereje nem teszi érvényesíthetetlenné. A gépkocsi beszerzés költségeinek megtérítésére irányuló igény egyébként sem évült el. A Ptk. 326. § (1) bekezdése értelmében az elévülés akkor kezdődik, amikor a követelés esedékessé vált. A felperes kára a gépkocsi vételárának, mint költségnek a kiadásával keletkezett, így annak megtérítése iránti igényének elévülése is ekkor vette kezdetét. Ehhez képest pedig a Ptk. 324. § (1) bekezdésében meghatározott 5 éves elévülési idő még nem telt el. A felperes tömegközlekedési eszközt igénybe venni nem tud. Tolókocsihoz kötött, helyváltoztatása nagyobb távolságokra csak gépkocsival oldható meg. A gépkocsi beszerzése ezért indokoltnak tekinthető. Annak a körülménynek, hogy a felperesnek a balesete előtt volt-e személygépkocsija vagy sem, nincs jelentősége. A

közlekedési többletköltségeket pótló járadék felemelésére irányuló igény elbírálásánál kellett figyelembe venni azt, hogy a gépkocsi nem kizárólag a felperes céljait szolgálja, hanem azt a család más tagjai is használják. A gépkocsi vételárának megtérítésével kapcsolatos igényt azonban ez a körülmény nem érinti. A perben beszerzett orvosszakértői vélemény szerint a felperes kísérő folyamatos segítségével a gépkocsi hátsó ülésén utazhat. A felperesnek olyan méretű gépkocsira van szüksége, amelyben kényelmesen elfér és amelyben a tolószéke is elhelyezhető.

Rámutatott az elsőfokú bíróság, hogy más perekben a tolókocsi szállítására is alkalmas új gépkocsi (Opel Zafira, Renault Stanic) beszerzési költségei fejében a felperes által követelnél magasabb összegeket is megítélt.

Az extra tartozékok értékének - amelyet a perben kirendelt igazságügyi gépjárműszakértő 1.445.000 forintban határozott meg - megtérítésére a felperes nem tarthat igényt. A jogszerű követelése így (4.820.000 - 1.445.000) 3.375.000 forint.

A Pp. 230. § (1) bekezdése lehetővé tette, hogy a felperes a közlekedési többletköltségekre megítélt havi 10.000 forint járadék felemelését kérje. A gépkocsi megvásárlásával a közlekedési többletköltségek megemelkedtek. A gépkocsi üzemben tartásával kapcsolatos költségeknek az a hányada, amely a felperes helyváltoztatásai céljából megtett futásteljesítménnyel - ami évi 10.000 km-re tehető - arányos, pontosan nem számítható ki, ezért a Ptk. 359. §-a alapján a járadékösszeget általános kártérítés formájában lehetett csak megállapítani.

A bide megvásárlása ugyancsak indokolt volt, mert a felperes napi tisztálkodását lényegesen megkönnyíti és lehetővé teszi, hogy a felperes ehhez az eddigi két személy helyett, egy személy segítségét vegye igénybe.

A felperes fellebbezésében az első fokú ítélet részbeni megváltoztatását és a marasztalási összeg 4.899.000 forintra, valamint a járadék 60.000 forintra való felemelését kérte.

Az alperes fellebbezése elsődlegesen az első fokú ítélet hatályon kívül helyezésére és a per megszüntetésére irányult, az érdemi kérelme pedig az első fokú ítélet részbeni megváltoztatására és a kereset teljes elutasítására.

Az alperesi beavatkozó ugyancsak az első fokú ítélet hatályon kívül helyezését és a per megszüntetését kérte, az érdemi fellebbezési kérelme pedig az volt, hogy a marasztalási összeget az ítéltábla 99.000 forintra szállítsa le és a keresetet ezt meghaladó részében utasítsa el.

A felperes azzal érvelt, hogy az úgynevezett extra tartozékok a közlekedésbiztonság célját szolgálják. A tartozékok értéke egyébként is szerinte csak 600.000 forintra tehető a szakvélemény szerint, így egyébként is ez az összeg lett volna levonható a vételárból.

Az alperes és az alperesi beavatkozó az eljárási jogi és az elévülési kifogásukat a fellebbezésükben is fenntartották.

Hangsúlyozták, hogy a korábbi perben közlekedési többletköltségeket ítélt meg. Megítélte a fürdőszoba kialakítás költségeit is. A közlekedéssel és a fürdőszoba kialakítással kapcsolatos további igények érvényesítését ezért a korábbi ítélet jogereje kizárja. A perbeli követelések elévülése nem a költség kiadásával, hanem a

gépkocsival és a bide felszerelésével kapcsolatos szükséglet keletkezésével kezdődött. Ezeknek az eszközöknek a szükségessége már a felperes kórházból való elbocsátásakor is fennállt.

Az alperes kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság az orvosszakértő kirendelése iránti bizonyítási indítványát nem teljesítette. Az orvosszakértő kirendelése pedig szükséges lett volna, mert kétséges, hogy a felperes egészségi állapota a gépkocsival való hosszabb utazásokat lehetővé teszi-e. Hangsúlyozta, hogy a beszerzett gépkocsi jellege (3.000 cm³ hengerűrtartalom, 193 lóerős teljesítmény) is arra utal, hogy a gépkocsi nem a felperes céljait szolgálja.

A Fővárosi Ítéltábla megállapította, hogy a fellebbezés a járadék felemelésére vonatkozó részében alapos.

Az elsőfokú bíróság az alperes és az alperesi beavatkozó pergátló és elévülési kifogásai tekintetében helyes jogi álláspontot foglalt el.

Helyesen jutott az elsőfokú bíróság arra a következtetésre is, hogy a felperes nagyobb távolságú helyváltoztatásához indokolt volt személygépkocsi beszerzése. Indokoltan vonta le a gépkocsi vételárából az úgynevezett extra tartozékok (könnyűfém-felni, sport-futómű, navigációs berendezés, stb.) értékét, mert azok nem a felperes céljait szolgálják. A felperes a gépkocsi beszerzésében álló kárát helyes mérlegeléssel, a közlekedési többletköltségeket azonban túlzott összegben állapította meg.

A felperes egészségi állapota az alapperben beszerzett orvosszakértői vélemények szerint a rendszeres, hosszú távú utazásokat nem teszi lehetővé. A korábbi perben az elsőfokú bíróság és az ítéltábla a felperes mozgáskorlátozottságában látta indokát a családi házba költözésnek és annak, hogy a családi ház vásárlás költségeit a felperes és szülei kártérítésként az alperesre és az alperesi beavatkozóra háríthassák. A közlekedési többletköltség pótlására szolgáló járadék felemelésénél alapul vett évi 10.000 km futásteljesítményt az ítéltábla túlzottnak tartotta, az ugyanis szinte mindennapos gépkocsi használatot feltételez, ami a felperes egészségi állapotában nem indokolt. A járadék megállapításánál figyelemmel kellett lenni arra is, hogy a gépkocsi jellegéből adódóan nem kizárólag a felperes céljait szolgálja és ugyancsak a gépkocsi jellegéből adódóan a fenntartási költségek is magasabbak, mint egy középkategóriás gépkocsié, amelynek beszerzése a felperes utazási szükségleteire figyelemmel indokolt lett volna. Az ítéltábla ezért ugyancsak általános kártérítésként a közlekedési többletköltségek pótlására szolgáló járadékot havi 25.000 forintban állapította meg. Természetesen ehhez az összeghez igazodik az ítélelhozatalig lejárt járadéktartozás is.

A kifejtettekre tekintettel az ítéltábla az első fokú ítéletet a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta, míg a további fellebbezett rendelkezéseit helybenhagyta.

A perköltségviselésről a Pp. 239. §-a szerint alkalmazandó Pp. 81. § (1) bekezdése alapján döntött úgy, hogy a költségeiket a felek maguk kötelesek viselni.

Budapest, 2008. november 7.

. Molnár Ambrus s. k. a tanács elnöke, Dr. Szücs József s. k. előadó bíró, Dr.
Németh László s. k. bíró